

Predmet: Lovas (Ljuban Devetak i dr.)

Broj predmeta: K.V. br. 6/07 (od 01.01.2010. godine broj predmeta je K. Po2 br. 22/10)

Glavni pretres: 9. 10. i 11. 06.2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Ispitivanje optuženog Miodraga Dimitrijevića

Optuženi je imao zadatak da komandire četa T0 Ljig i Lajkovac, ako imaju pozadinske probleme - nedostatak municije i hrane - uputi da se obrate komandi brigade u Tovarniku. Na konstataciju predsednice Veća da su komandir odreda i komandiri četa imali direktnu komunikaciju sa pukovnikom Lončarom i pitanje šta je onda on radio, optuženi je, po ko zna koji put ponovio, da je bio postavljen bez ikakvog zakona.

Kada je došao u Lovas, 14.10.1991. odmah je dobio obaveštenje da je komandant TO Milan Radojčić, koji je povremeno dolazio na sastanke. TO je brojala pet Srba i nekoliko staraca. Iz sudskih spisa saznao je da je TO brojala 17 ljudi. Obezbeđivala je zatvore i oduzimala naoružanje. Optuženi nije imao nikakvu saradnju sa TO.

Na sastanku 14.10.1991. Ljuban Devetak mu se lično predstavio kao komandant sela a i da je direktor zadruga. Na tom sastanku saznao da je Milan Devčić komandir policije. Milorad Vorkapić mu je lično rekao da je komandir zatvora. Sva četvorica su bili prisutni na sastanku [14.10.1991], kada je dogovoreno da se napiše obaveštenje za građane. Optuženi je predložio obaveštenje da bi ukazao šta može da se dogodi ljudima ukoliko se ne ponašaju u skladu sa borbenim pravilima vojske.

Optuženi je predsedavao sastankom samo 15.10.1991. ujutru, kada je pozvao komandire četa TO, komandira tenkovske čete i predstavnike vlasti da čuje probleme. Tekst obaveštenja odnosno raspisa napisao je na osnovu toga šta je rečeno na sastanku 14.10. i 15.10.1991. sa vojnim organima. Devetak je predložio da u tom obaveštenju stoji pretnja evakuacijom stanovništva. Optuženi je mislio da je to dogovoreno na višem nivou. Sam je uneo u tekst „uništenje društvene i privatne imovine, ukoliko se nastavi sa oružanim provokacijama“. Takođe je sam napisao da u Lovasu treba da se uspostavi ratni sud. Milan Radojčić i Milan Devčić davali su predloge koji su se ticali izdavanja propusnica, zabrane kretanja.

Tokom sastanka 15.10.1991. telefonom se javio Ljuba Jelić iz ulice Stjepana Radića br.2 i rekao da vojnici nemaju šta da traže u zatvorima bez jedinica TO i da komandiri vodova terba malo više da rade sa vojnicima.

Obaveštenje koje je napisao optuženi prekucao je u više primeraka vojnik koji je radio na radio stanici u Mesnoj zajednici. U potpisu je pisalo Vojnoteritorijalna komanda sela. Niko nije potpisao a trebalo je da potpiše komandant sela, optuženi Devetak. Optuženom nije poznato da je dobošar Šelebaj išao selom i čitao obaveštenje. Ne zna da li je bilo javno okačeno iako je njegova namera bila da se obaveštenje izlepi po selu.

Predstavnici vlasti u Lovasu istinito su mu prikazivali da po selu dejstvuju hrvatske snage. Njihove informacije je proveravao preko komandira četa TO i oni su govorili isto kao vlast u selu.

Potpukovnik Dimitrijević je 16.10.1991. nepozvan otišao na sastanak pukovnika Lončara sa komandirima. Iz Lovasa je krenuo sa Perićem i Devetakom, transporterom. Išao je da vidi koje će zadatke da dobije odred, da eventualno zamoli da ne dođe do upotrebe odreda za neke nove borbe. Devetak nije prisustvovao sastanku.

Optuženi se setio da je 17.10.1991. uveče na sastanku sasvim sigurno bio Milan Radojčić jer je čuo da će TO sutradan ići u pretres kuća na kraju sela, u severnom delu sela, u dolini Doli, koja je udaljena oko 600 metara od minskog polja. Nije imao poverenja u Milana Radojčića i Ljubana Devetaka i zato je u beležnici napisao da na sutrašnjem [18.10.1991] dogovoru treba da budu samo oni koji će ići u akciju, bez Ljubana i Milana. Siguran je da se sutradan 18.10.1991. u 8:30 časova Radojčić nije pojavio a nije siguran da li je bio Devetak. U beležnici je napisao "zadatak pretres terena u voćnjacima" jer su se tražili dokazi o mestu odakle se dešovalo po selu i on je to nazvao pretresanje.

Na večernjem sastanku 17.10.1999. dok je optuženi bio prisutan, a to je bilo do trenutka kada je Perić odlučio da ide i nakon čega mu je optuženi objasnio na koji način akcija treba da se izvede, Ljuban Devetak i Milan Radojčić nisu davali predloge o odlasku u akciju. Ne seća se da li je bio prisutan Milan Devčić.

Na sastancima 17.10. i 18.10.1991. nije bilo govora da će se voditi civili u akciju. Samo su se pominjali meštani vodiči.

Za pogibiju civila optuženi je čuo u podne, od Perića i Devetaka. Devetak je rekao „bilo je šta je bilo, ja ću to da sredim, to se više ne sme da ponovi“. Perićeva verzija je bila da „uglavnom niko nije kriv, došlo je iz straha“ i da ne zna ko je naredio razminiranje deteline.

Optuženi je kao čovek savetovao da treba da se izvrši trijaža zatvorenika, da se vidi ko je za zatvor a ko nije, da se pusti. Čuo je da će ih odvesti u neke Partizane, u to vreme nije znao da je to fiskulturna sala u Šidu. Inače, te noći, nakon minskog polja, intervenisao je da obezbede zatvorenike jer je od vojnika čuo da su na otvorenom prostoru i da u toku noći nisu imali nijedno obebe.

Predočavanje iskaza iz istrage

U vezi sa svojim iskazom u istrazi da je bio koordinator za sadejstva sa TO, optuženi je najpre rekao da ne zna da je nazvan koordinatorom i ne zna s kim je trebalo da koordinira a potom da je postavljen pismenim naređenjem a ne naredbom.

Uporno je tvrdio da nije bilo sastanka 17.10.1991. ujutru a na pitanje predsednice Veća zašto menja svoj iskaz kada je u istrazi čitao beležnicu u kojoj je zapisao taj sastanak, optuženi je odgovorio da neki datumi u beležnici nisu tačni, da ih je dopunjavao prema sećanju. On je 17.10.1991. ujutru išao u obilazak čete a posle toga u Šid. Za konstataciju "nikakve akcije samostalno, za sve moram ja da znam, da bih sinhronizovao" –zapisanu u beležnici pod 17.10.1991., koju je pročitao istražnom sudiji, optuženi kaže da je tačno, da je koristio to što je potpukovnik da se ne bi dešavalo to što se dešavalo.

Za zabeležku pod datumom 17.10.1991. da je od pukovnika Kamberija tražio tenkove, optuženi kaže da je možda uzgred rekao da treba poslati tenkove da zamene one koji su otišli, da bi se situacija smirila, jer su ljudi hteli da pobegnu ukoliko tenkovi napuste teritoriju.

Iz Šida se vratio oko 17:00 časova i zatekao je zatvorene ljude. Na večernjem sastanku pitao zašto je to urađeno i rečeno mu je da je zbog toga da se vidi da li se puca kada je tih 70 do 80 Hrvata zatvoreno. Devetak mu je rekao da je Vorkapić odlučio da zatvori 80 Hrvata. Vlast je odlučila da se ljudi zadrže u zadruzi, da se vidi da li će biti manje pucanja.

U vezi sa predloženom beleškom, pod datumom 17.10.1991. u 18:00 časova, „u Ovčarnik se ide oko 10:00 časova“, optuženi objašnjava da je to napisao da predloži Periću kao najpogodnije vreme, ako odluči da ide u izviđanje terena pored fabrike *Borova*.

Belešku pod datumom 17.10.1991. u 18:00 časova i 18.10.1991. u 18:30 časova, gde se pominje pretres i izviđanje terena, optuženi objašnjava tako što kaže da to nije bio pretres terena usmeren na ljude nego na traženje zaklona, mesta odakle snajperisti dejstvuju. To što je u beležnici zapisao i rekao istražnom sudiji da je bila akcija pretresa terena je lapsus jer se radilo o izviđanju terena a ne pretresu.

Na pitanje predsednice Veća na osnovu čega se prisetio da je Milan Radojčić bio komandant TO, kako je rekao na drugom saslušanju kod istražnog sudije i na glavnom pretresu, s obzirom da je na prvom saslušanju rekao da ne zna, optuženi je odgovorio da je iz spisa doznao a i setio se ko je bio komandant TO.

Predočavanje iskaza optuženog Ljubana Devetaka

Nije tačno da je bio vojni komandant sela, da je Devetak njemu referisao, da Devetak ne zna ništa o obaveštenju i evakuaciji stanovništva, kako tvrdi optuženi Devetak u svojoj odbrani. Devetak je znao da je detelina minirana i za akciju odlaska prema minskom polju. Devetak je predložio pretnju evakuacijom.

Predočavanje iskaza optuženog Milana Devčića

Nije bio vojni komandant sela niti je on bio taj koji je naređivao, kako tvrdi optuženi Devčić u svojoj odbrani. Nikada ga Devčić nije upozoravao na maltretiranje i ubijanje ljudi. Nije tačno da je rekao Devčiću da ode kod Đure Prodanovića i da se naloži okupljanje meštana i da se ide kroz selo raspisom. Nije odredio Ljubu Jelića za upravnika zatvora jer je on došao 14.10. a Jelić je u Lovasu bio od 10. ili 11.10.1991.

Predočavanje iskaza optuženog Milana Radojčića

Nije tačno da je Radojčiću vojska naredila da ide u pretres šume *Badnjara*. O tome ne zna ništa. Zna da je trebalo da ide u pretres doline Dol ali ne zna da li je išao.

Predočavanje iskaza optuženog Darka Perića

Optuženi nije bio pretpostavljeni Periću i nijedno naređenje mu nije izdao. Nije tačno da je 17.10.1991. naredio Periću da obezbedi jedan manji i jedan veći zatvor, da ide u akciju pretresa terena, da povede civile kao tampon zonu i da bude siguran ako ima više minskih polja koje su postavili Hrvati da oni neće otići u ta druga minska polja.

Predočavanje iskaza svedoka Dušana Lončara

Za tvrdnju svedoka Dušana Lončara da je optuženi M.Dimitrijević mogao da odvede jednu i dovede drugu jedinicu tvrdi da je u pitanju neznanje ili pokušaj Lončara da se spasi od odgovornosti. Nije tačno da mu se predstavio kao koordinator. Ne seća se da ga je video posle minskog polja, zajedno sa Ljubanom Devetekom.

Predočavanje iskaza svedoka Ratka Đokića

Iz sudskih spisa je saznao da je bio koordinator između Druge brigade i jedinica TO. Potpukovnik Đokić mu nije dao zadatak da bude koordinator. Nije tačno da je rekao Đokiću, kada je 14.10.1991. došao u Lovas „ubiše nas snajperisti, moram, ja ću da pokrenem i da idem u

češljanje“ a da je on odgovorio „nemoj slučajno to da radiš, konsultuj se sa Lončarom“. Tačno je da mu je rekao za *Badnjaru* i da je on na to rekao „nemoj ništa da radiš bez Lončara“.

Predočavanje iskaza svedoka Gradimira Veljovića

Nije bio pretpostavljeni Veljoviću i nije tačno da je Veljović posle 14.10.1991. kada je optuženi došao u Lovas prestao da sarađuje sa Mesnom zajednicom i da je optuženi bio određen za saradnju sa Mesnom zajednicom.

Predočavanje iskaza svedoka Ljube Jelića

Nikada nije dogovoreno na sastanku da privedeni meštani pokažu gde su minska polja i da se ta minska polja razminiraju, kako je svedok tvrdio u istrazi.

Predočavanje iskaza svedoka Miroljuba Marića

Nije tačno da se o razminiranju deteline razgovaralo ranije [pre Perićevog dolaska u Lovas] i da su tenkisti odbili da učestvuju u toj akciji.

Pitanja tužioca

Optuženi nije mogao od pukovnika Lončara da traži tačno definisan zadatak i nadležnost jer nije bio vezan sa Drugom proletreskom brigadom i pukovnik Lončar nije bio njegov pretpostavljeni. U odnosu na činjenicu da je bio u njegovoj zoni odgovornosti, da je bio sa jedinicama koje su bile u sastavu brigade, i da je na osnovu toga mogao da traži definisan zadatak, optuženi nije osećao potrebu da se obrati pukovniku i da to traži.

Opasnije je bilo izviđanje prema šumi *Badnjara* nego teren gde je minsko polje jer je prethodnog dana Druga šajkačka brigada pročistila ceo taj teren, uključujući šumu Jelaš. Na pitanje tužioca, čemu onda izviđanje i pretres, ako je teren prethodno pročišćen, optuženi je ponovio da je trebalo tačno utvrditi mesto odakle ti snajperisti pucaju.

Pitanja punomoćnika

Komandiri četa su bili dužni da nadležnoj komandi [pukovniku Lončaru] dostavljaju izveštaje ali optuženi ne veruje da su to uradili kada je reč o minskom polju zbog kratkog vremena. Sutradan je došla vojna policija i uzela izjašnjenja o događaju. Nakon saznanja da su civili stradali, na ručku sa optuženim Devetakom i Perićem, optuženi ništa nije preduzeo zato što to nije bio njegov posao nego posao nadležne komande. Nikome nije prijavio šta se dogodilo na minskom polju zato što je to nadležnost komandanta odreda. Nigde nije pročitao da je obavezan, ako ima neposredno saznanje da je počinjeno krivično delo, da to prijavi. Nije smatrao da treba da se sastane sa pukovnikom Lončarom zato što je on komandantu Đokiću rekao da prepusti organima bezbednosti a osim toga, nije imao nikakve nadležnosti da ide kod Lončara i da raspravlja o događaju. Nezna šta je bilo sa zatvorenim Hrvatima koji su ostali u zadrugi, nakon što je grupa odvedena na minsko polje [na pitanja punomoćnice Nataša Kandić].

Pitanja branilaca optuženih

Optuženi je o događaju na minskom polju dao izjavu vojnim organima bezbednosti 19.10.1991. Oni su pitali kakav je on imao zadatak, od koga je dobio, ko ga je odredio za komandanta sela, ko mu je bio pretpostavljeni, ko potčinjeni, s kim je bio u sadejstvu, ko je odgovoran za stanje u selu, te kakva je ovlašćenja imao u odnosu na meštane. Optuženi je odgovorio da nije učestvovao

u komandovanju. Primerak svog odgovora dostavio je MUP-u kada je ispitivan u oktobru 2007. Tada je prvi put video naredbu da je bio postavljen za nekog koordinatora.

Nikada ga niko nije pozvao na odgovornost jer nije bio komandant. Vojska je u svom aktu 3-500 optužila M.Dimitrijevića za događaj u minskom polju ali nije smela da ga optuži jer je znala da ako optuži njega da optužuje vojsku. U tom aktu vojska ga je nazvala komandantom TO.

Nije uručio Veljoviću nikakav dokument koji pokazuje da je on njegov pretpostavljeni, kako je tvrdio Veljović u svojoj izjavi. Nikakvim radnjama ni rečima nije pokazao Veljoviću da je došao u Lovas kao njegov komandant. Nikada, nikome, ni Veljoviću, ni bilo kome od njegovih vojnika nije izdao naređenje.

Optuženi zna iz transkripta sa saslušanja potčinjenih Periću da je 17.10.1991. uveče bilo gužve, da je Perić ubeđivao vojnike da pristanu na zadatak koji je navodno dogovoren na sastanku. Niko mu ništa o tome nije rekao ni 17.10. uveče ni 18.10.1991. ujutro.

Posle događaja, na ručku ili posle ručka, Perić je rekao optuženom M.Dimitrijeviću da je prvi stigao na lice mesta i da je bio ranjen. Nije pokazao ranu. Perić je bio nadležni starešina koji je trebalo da obavesti pretpostavljenog starešinu [pukovnika Lonačara]. Optuženog nije izvestio ni o čemu, zbivao je malo šale, rekao je „pa, bila neka pogibija tamo“. Omalovažavao je ceo događaj, kao poginuli su neki, sami su hteli da poginu.

Optuženi je posle događaja pukao pa je, iako nije imao pravo, zabranio bilo kakve akcije u toku dana, da se ne bi išlo na minsko polje i pomeralo, da ne bi neko nešto dirao. Tog 18.10.1991. nikoga nije obavestio o događaju. Iako je na pitanje punomoćnice Nataše Kandić rekao da nije bio nadležan da ide kod pukovnika Lončara i da raspravlja sa njim o događaju, na pitanje svog branioca je odgovorio da je bio kod Lončara ujutru, oko 7:00 sati, 19.10.1991. Nije siguran da li je to bilo samoinicijativno ili ga je on pozvao. Pukovnik je već znao šta se dogodilo, neko ga je obavestio. Ne seća se da je sa njim išao Ljuban Devetak. Pukovnik Lončar je tražio da pokupi izjave od Perića, od komandira četa, njegovog zamenika, komandira vodova i od najmanje dva učesnika događaja. Od optuženog M.Dimitrijevića nije tražio izjavu. Nameravao je da uhapsi Devetaka, a M.Dimitrijević mu je rekao da nema potrebe jer nije znao da je Devetak umešan u zločin.

U vezi sa beležnicom i naknadnim dopisivanjem datuma i imena, optuženi je rekao da je suština ostala ista a da su neke rečenice možda dopisivane, i to se vidi jer je radeno drugom olovkom [na pitanja advokata Miladina Živanovića].

Pukovnik Lončar je bio komandant svim jedinicama ali nije imao kontrolu na terenu – ili nije bio sposoban ili nije znao. Nije znao ko je vojni komandat sela [na pitanje advokata Zdravka Krstića].

Suočenje između optuženog Ljubana Devetaka i optuženog Miodraga Dimitrijevića

Optuženi M. Dimitrijević tvrdi da je Devetak držao sve konce u selu, rukovodio je dobrovoljcima, TO i sa svima. Optuženi Devetak tvrdi da su do 14.10.1991. bili podređeni Veljoviću a kada je on [potpukovnik Dimitrijević] došao onda su sve strukture bile podređene njemu i njemu se referisali.

Optuženi Dimitrijević je tvrdio da je Ljuban Devetak bio 17.10.1991. uveče na sastanku kada se raspravljalo o akciji odlaska u voćnjake, dok je optuženi Devetak tvrdio da je 99 odsto siguran da nije bio na sastanku.

Optuženi Devetak je tvrdio da je za obaveštenje prvi put saznao u istrazi a optuženi Dimitrijević je ostao pri tvrdnji da mu je Devetak predložio pretnju evakuacijom ako se nastave oružane provokacije.

Optuženi Dimitrijević je tvrdio da Devetak nikoga nije poslao 18.10.1991. ujutru da traži dozvolu za izdvajanje nekih Hrvata iz radnog voda a optuženi Devetak je tvrdio da je on lično došao u školu, tražio i dobio od M.Dimitrijevića dozvolu da izdvoji 30 Hrvata iz dvorišta zadruga.

Suočenje između optuženog Milana Devčića i optuženog Miodraga Dimitrijevića

Optuženi Devčić je tvrdio da je okupljanje Hrvata u zadruzi 17.10.1991. naredio optuženi M.Dimitrijević dok je ovaj tvrdio da on nikome ništa nije mogao da naredi.

Optuženi M.Dimitrijević je tvrdio da mu je Milorad Vorkapić, prilikom prvog susreta, rekao da je on komandir zatvora a na sastanku 14.10.1991. uveče rečeno mu je da je Milan Devčić komandir policije. Optuženi Devčić je negirao da je on tada bio komandir policije.

Optuženi Devčić je tvrdio da je optuženi M.Dimitrijević sazivao svaki sastanak, dok je optuženi M.Dimitrijević ostao pri tvrdnji da nije sazivao sastanke i da nije bio vojni komandant mesta.

Suočenje između optuženog Miodraga Dimitrijevića i optuženog Milana Radojčića

Optuženi Radojčić tvrdi da se stavio na raspolaganje vojsci i da je rečano da vojska glavna.

Optuženog Dimitrijevića je prvi put upoznao u zatvoru. Optuženi M.Dimitrijević je sasvim siguran da je Milan Radojčić bio na prvom sastanku i da su pripadnici TO, njih petnestak, pet mlađih i desetak staraca, obezbeđivali zatvore.

Odbrana optuženog Darka Perića

Optuženi je mobilisan u Valjevu, u septembru 1991. On je rezervni kapetan prve klase.

Potpukovnik Dimitrijević je 14.10.1991. sa jednim Diverzantskim vodom čiji je komandir bio optuženi Perić otišao u Lovas dok je on ostao u Čakovcu. Odred je imao štab i tri čete koje su ukupno brojale između 350 i 370 vojnika. Ranije je Loznička četa, po naredbi potpukovnika Dimitrijevića, prekomandovana u selo Opatovac a optuženi je ostao u Čakovcu sa Šabačkom i Valjevskom četom. Optuženi je sa odredom bio u Čakovcu kada je 17.10.1991. preko veziste primio naredbu potpukovnika Dimitrijevića da jedna četa dođe u Lovas. Optuženi je sazvao štab, saopštio naredbu i doneo odluku da ide Valjevska četa, i on sa njom.

U fazi smeštanja potpukovnik Dimitrijević ga je pozvao na sastanak u mesnoj zajednici. Tamo je naišao na svađu između jednog meštana i dobrovoljca ali nije razumeo oko čega. Optuženi Dimitrijević mu je izdao tri naredbe: da sa vojnicima obezbedi zatvor i da ti vojnici ne dozvole da bilo ko ulazi bez odobrenja upravnika zatvora; da 4 ili 5 vojnika priključi dobrovoljcima i meštanima koji će obezbeđivali zadrugu, gde su bili pritvoreni meštani, i da izabere pedesetak ljudi iz čete i da sutradan, zajedno sa tim pritvorenim meštanima, sa vodičima meštanima i dobrovoljcima idu u pretres nekog voćnjaka. Zatim mu je izdao još jednu naredbu - da ide u pretres šume *Badnjara* a da komandir čete vodi vojnike u pretres voćnjaka. Optuženom je rečeno za minsko polje u detelini a da pritvoreni Hrvati znaju za ostala minska polja. Sutradan ujutro, komandir čete ga je obavestio da se vojska uplašila i pobunila zbog minskih polja. Optuženi je razgovarao sa vojničima i predočio im posledice – da mogu biti pozvani na vojni sud, posle čega su se vojnici umirili. Pre odlaska na pretres optuženi Perić je rekao poručniku Vlajkoviću da komandant dobrovoljaca, komandir Joca, ima iskustva u takvim akcijama i da se osloni na njega. Potom je optuženi sa još dvojicom, tojicom dobrovoljaca i nekoliko meštana otišao da izvidi šumu *Badnjaru*. Kada je stigao do mesta odakle je mogao da vidi šumu, radio vezom ga je pozvao poručnik Vlajković ili njegov vezista da se odmah vrati jer je došlo do incidenta na

minskom polju. Optuženi se odmah vratio i poručnik Vlajković mu je referisao da su pošli sporednim putem prema voćnjaku, kako je bilo utvrđeno, naišli su na minirani seosku put i neko je tada komandovao da se skrene levo, sa namerom da se izađe na neki asfaltni put, koji je nešto dalje, da bi se došlo do voćnjaka, i tu su naleteli na mine. Neko od tih uhapšenih Hrvata, koji je išao napred, viknuo je „mine“, onda je poručnik komandovao da se stane i u tom momentu neko se bacio na mine i aktivirao ih.

Odmah po saznanju o događajima na minskom polju, optuženi Perić je raportirao potpukovniku Dimitrijeviću.

Ispitivanje optuženog Darka Perića

Optuženog Perića u Čakovec doveo je potpukovnik JNA Ratko Đokić. Sa njim je došao i potpukovnik Dimitrijević. Zajedno su od 10.10.1991. Dok su bili u Čakovcu, potpukovnik Dimitrijević nije izdao nijedno naređenje optuženom Periću. Nije siguran da li mu je potpukovnik Đokić rekao da mu je Dimitrijević nadređeni ili se to uspostavilo po lancu viši-niži oficir ili se Dimitrijević sam nametnuo kao komandant. Potpukovnik Dimitrijević je sa Diverzantskim vodom 14.10.1991. otišao u Lovas.

Prvo naređenje koje je dobio od potpukovnika Dimitrijevića odnosilo se na slanje jedne čete u Opatovac. Sledeće naređenje je bilo da on ide sa Diverzantskim vodom u Lovas [14.10.1991] a potom da jedna četa dođe u Lovas [17.10.1991]. To treće naređenje došlo je preko veziste. Optuženi je sam odlučio da on lično ide sa četom u Lovas.

Na sastanku u mesnoj zajednici [17.10.1991. uveče], koji je trajao oko pola sata, 40 minuta, predsedavao je potpukovnik Dimitrijević. Tu je optuženi video jednog oficira. Ne može da se seti ko je od optuženih bio prisutan na tom sastanku. Koliko se seća, potpukovnik Dimitrijević ga je predstavio kao komandanta Valjevskog odreda. Na tom sastanku, u prisustvu učesnika, optuženi Perić je dobio zadatak da obezbedi manji i veći zatvor, ide u pretres šume *Badnjara* i da izdvoji vojnike za pretres voćnjaka. Jedan zatvor je bio odmah do zgrade u kojoj je bio sastanak, a drugi zatvor neko mu je pokazao. Za zatvor pored mesne zajednice rečeno mu je da treba da obezbedi kompletnu stražu jer je u taj zatvor ulazio ko je hteo i kada je hteo. Izdao je naređenje vojnicima da bez dozvole glavnog u zatvoru nikoga ne puštaju unutra. Za veći zatvor, za koji nije znao ko je nadležan, rečeno mu je da je potrebno pojačanje postojećoj straži. Optuženi je preneo komandiru čete Vlajkoviću šta treba da uradi. Kasnije, iste večeri, išao je da proveri da li je sve urađeno u skladu sa njegovom naredbom. U zadrugi je video oko 60 do 70 zatvorenika i dosta ljudi u raznim uniformama. Zadržao se oko 15 minuta. Tu je bilo raspoređenih četiri ili pet njegovih vojnika. U zatvoru u Mesnoj zajednici stražar mu je rekao da ima naređenje da nikoga bez dozvole ne pušta unutra, što mu je bio dokaz da je njegova naredba sprovedena.

U vezi sa pretresom voćnjaka, potpukovnik Dimitrijević je rekao da se večer ili dve večeri pre toga pucalo iz voćnjaka i da zbog toga treba da se izvrši pretres voćnjaka. Rekao je da se ide sporednim putem, da ima minsko polje u detelini, koje je postavila JNA, da u akciju idu Hrvati, da će oni znati za druga minska polja, ako ih ima, i da idu meštani Srbi i dobrovoljci. Rekao je da će ići četrdesetak ili pedesetak ljudi. Objasnio je da su ti Hrvati garant da se neće ufeteti u minsko polje koje su napravili Hrvati i da niko neće dejstvovati po njima. Potpukovnik je pomenuo komandira Jocu koji će voditi dobrovoljačku jedinicu i da ima iskustva. Optuženi je pitao potpukovnika Dimitrijevića da on komanduje akcijom ali mu je ovaj rekao da to može da uradi komandir čete a da on treba da ide u pretres šume *Badnjara*, jer je opasnije.

Optuženi je posle sastanka u Mesnoj zajednici imao u školi razgovor sa komandirima vodova i čete, Živanom Stojkovićem, Miroslavom Plavšićem, Radovanom Vlajkovićem i Josipovićem. Rekao im je da se u tu akciju ide zato što je iz tog pravca bilo oružanih dejstava. Preneo im je zadatak i sve informacije koje je dobio od potpukovnika Dimitrijevića. Akcenat je stavio na tome da u akciju idu meštani vođiči Srbi i Hrvati, koji znaju kuda treba da se ide i da će oni ići napred, da će oni voditi do voćnjaka. Rekao im je da će se krenuti u 9:30 časova iz zadruga, i da će tu biti dobrovoljci. Pominjao im je komandira Jocu u kontekstu da on ima iskustvo u takvim akcijama i da će on da pomogne poručniku Vlajkoviću.

Optuženi je imao dva kurira i sa njim su bila dva ili tri borca iz Šabačke jedinice koji su imali ratnog iskustva. U jedinici su bila dva boksera. Jedan bokser je bio zadužen za stražu a drugi, Zoran Grujičić, je bio njegov kurir. Drugi kurir je bio vojnik Dragan Mitrović.

Komentar:

Suđenje su pratili šest članova porodica žrtava, supruga optuženog Devetaka, četiri posmatrača Žena u Crnom, posmatrač Centra za mir, nenasilje i ljudska prava iz Osijeka.